

**SANT FELIU AFRICÀ,
Primer testimoni de la fe a Girona**

per Joan Baburés i Noguer

El testimoniatge cristià

Poques coses sabem de sant Feliu, però el que apareix en tots els martirologis i calendaris antics és el títol de Màrtir. En l'actual Martirologi Romà hi llegim: “*Kalendis augusti. Gerundæ in Hispania Tarraconensi, sancti Felicis, martyris in persecutione Diocletiani imperatoris*”. És a dir que a Girona, el dia 1 d'agost es fa memòria de sant Feliu, que va sofrir martiri durant la persecució de l'emperador Dioclecià. Efectivament, el fet de sofrir el martiri és la principal glòria del nostre sant, i la raó per la qual n'ha estat conservada la seva memòria.

Tots sabem que la paraula *màrtir* és una paraula grega que significa testimoni. El màrtir és aquell que ha donat testimoni de la seva fe cristiana fins a les últimes conseqüències. I el darrer testimoniatge, i el més ferm, és el de donar la vida per confessar la fe en Crist. Desconeixem el lloc i les circumstàncies del martiri de sant Feliu, però és del tot cert el fet del seu martiri. Ho és, perquè tot seguit va ser venerat com a tal. La devoció que el màrtir suscitava va provocar que ben aviat se li donés culte. El lloc de la seva sepultura va ser senyalat i esdevingué lloc de peregrinació. Això explica una cosa que si no fos així esdevindria insòlita: que el lloc on es venera la memòria del màrtir sigui fora de les muralles de la ciutat, extramurs.■

(continuarà)

Diumenge, 13 de març de 2022. Núm. 642

QUARESMA * 2022
CONVERTIU-VOS I CREIEU EN L'EVANGELI

DIUMENGE II DE QUARESMA (C)

DIUMENGE DE LA TRANSFIGURACIÓ DEL SENYOR

Diumenge passat comentàvem l'evangeli de les temptacions de Jesús. Allà, Jesús, el fill d Déu, hi apareixia profundament humà. Avui hem escoltat l'evangeli de la transfiguració. Aquí Jesús se'ns mostra ben diví: “*Mentre pregava, es trasmudà l'aspecte de la seva cara i el seu vestit es tornà blanc i espurnejant...*”. Jesús es mostra així tal com és: Déu i home.

Pels qui hem encetat el camí de la quaresma i notem que fa pujada, que és costerut, ens fa bé aquest tast de glòria. Ens dona ànim per continuar. Però els qui veuen que al Tabor, dalt de la muntanya, s'hi està bé i fa bo de quedar-s'hi, en esvaïr-se la visió sobrenatural són invitats a baixar a ran de terra, a les perifèries –com diria el papa–.

Germans, la Quaresma és precisament això: un prendre consciència del que som i on som, i un palpar, ja ara, el terme vers on anem. Experimentem en aquest temps de gràcia la limitació de la nostra naturalesa humana, tacada tant sovint pel pecat i ja entrelluquem la glòria que se'ns ha promès. I sobretot en descobrim el camí: “*els féu comprendre que la passió és necessària per arribar a la glòria de la resurrecció*”, tal com tant bé ho expressa el prefaci de la missa d'aquest segon diumenge de quaresma. Per això al centre de la nostra contemplació quaresmal hi situem la Creu. Una creu, no ignominiosa, sinó victoriosa. A la llum de la fe, sabem que la Creu fou el camí de la resurrecció per al Crist. I per a nosaltres, els homes, no n'hi ha d'altre de camí. Aprenguem a estimar la creu, la del Crist i la nostra. L'aliança amb Abraham (primera lectura) comportava el sortir de la seva terra i anar a una terra nova, desconeguda, llunyana, fins i tot inhòspita. La

promesa de la innumerable descendència comportà una prova extraordinàriament heroica i fins i tot incompreensible: el sacrifici del seu únic fill Isaac. Déu mateix, però, un cop comprovada la fe d'Abraham, impedí l'execució d'aquella prova. No obstant Jesús, nou Isaac, el Fill estimat del Pare, el seu elegit, sí que fou sacrificat en l'ara de la creu, per a obtenir-nos el perdó dels pecats i la constitució de la nova fillada, el nou poble d'Israel, l'Església. Recordem doncs el que ens deia sant Pau (segona lectura): *“N'hi ha molts que, pel seu estil de viure, són contraris a la creu de Crist... Tot el que aprecien són valors terrenals”*. No siguem, doncs, contraris a la Creu del Crist, sabent com sabem que *“tenim la nostra ciutadania al cel”*. Deixem doncs que ell, el Salvador, transformi el nostre pobre cos per configurar-lo al seu cos gloriós.

Que la Quaresma d'aquest any ens faci renovar el nostre amor a la creu, ja que en ella Crist ens ha mostrat fins a quin punt ens estima: tant que ha donat la vida per nosaltres. Procurem imitar-lo, donant també nosaltres la vida pels germans, en el treball de cada dia. ■

* * * * *

Convocatòria del Sínode

I. La crida a caminar junts

6. Aquesta situació, que, no obstant les grans diferències, uneix la família humana sencera, posa a prova la capacitat de l'Església per acompanyar les persones i les comunitats per tal que puguin rellegir experiències de dol i de sofriment, que han encobert moltes falses seguretats, i per a cultivar l'esperança i la fe en la bondat del Creador i de la seva creació. No obstant això, no podem amagar-nos: la mateixa Església ha d'afrontar la falta de fe i la corrupció també dins seu. En particular, no podem oblidar el sofriment viscut per persones menors i adults vulnerables «a causa d'abusos sexuals, de poder i de consciència comesos per un notable nombre de clergues i persones consagrades». Continuament som interpel·lats «com a Poble de Déu a assumir el dolor dels nostres germans vulnerats en la seva carn i en el seu esperit»: per molt temps el de les víctimes ha estat un clam que l'Església no ha sabut escoltar suficientment. Es tracta de ferides profundes, que difícilment se cicatritzen, per les quals no es demanarà mai prou perdó i que constitueixen obstacles, a vegades imponents, per a procedir en la direcció del «caminar junts». L'Església sencera està cridada a confrontar-se amb el pes d'una cultura impregnada de clericalisme, heretada de la seva història, i de formes d'exercici de l'autoritat en les que s'insereixen els diversos tipus d'abús (de poder, econòmics, de consciència, sexuals). És impensable «una conversió de l'accionar eclesial sense la participació activa de tots els integrants del Poble de Déu»: demanem junts al Senyor «la gràcia de la conversió i la unció per a poder expressar, davant d'aquests crims d'abús, la nostra compunció i la nostra decisió de lluitar amb valentia».

HORARI DE MISSES

BASÍLICA SANT FELIU

Vigílies: 18'30. Festius: 12'00 i 18'30. Feiners: 18'30

MONESTIR SANT DANIEL

Festius: 9'30. Feiners: 8'30 (Celebració de la Paraula)

* * * * *

MISSES ENCOMANADES

Dissabte, 12: 18,30: Família Girbau Massana

Diumenge, 13: 12,00: Pel poble

18,30: Joan Juanola

Dilluns, 14: 18,30: Família Figueras Xifra

Dimarts, 15: 18,30: Marta Rafart Vicent

Dimecres, 16: 18,30: A la Mare de Déu del Remei

Dijous, 17: 18,30: Francesc Bartumeu Sanllehí

Divendres, 18: 18,30: María Celina

Dissabte, 19: 18,30: Josep Baborés

Diumenge, 20: 12,00: Pel poble

18,30: Família Masó Aragó

* * * * *

CONFESSIONS

Cada dia: 18'00 - 18'25. Diumenges: 11'45 - 11'55 i 18'00 - 18'25.

DESPATX PARROQUIAL

Dijous de 12'00 - 13'00 i de 17'00 - 18'00 i a hores convingudes.

VIACRUCIS

El proper divendres, dia 18, a les 6 de la tarda es farà el Viacrucis, com cada divendres de Quaresma. Tots som convidats a participar-hi.

FESTA DE SANT JOSEP

El proper dissabte, 19 de març, se celebra la Solemnitat de Sant Josep, espòs de la Benaurada Verge Maria.

HAN REBUT EL BAPTISME

Parròquia Major de Sant Feliu: Oliver Díaz Turcakova
Parròquia de Sant Daniel: Guillem Cassany Pérez